

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Biernikowicz

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. (...) w P. B. T.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2021 r.

sprawy karnej oskarżonego:

T. P. (1) (T. P. (1)), s. R. i B. z domu G., ur. (...) w P., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 sierpnia 2014r., w P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, reprezentując jako członek zarządu spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do sytuacji finansowej reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r. oraz zatajeniu okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko-ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do używania innemu podmiotowi gospodarczemu na terenie Iraku, doprowadził spółkę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia w dniu 27 sierpnia 2014r. mieniem znacznej wartości w kwocie 562.479,00 zł w wyniku zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o nr (...) wyżej wskazanych maszyn budowlanych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

1. oskarżonego T. P. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 12 sierpnia 2014r., w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, reprezentując jako prezes zarządu spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do sytuacji finansowej reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r. oraz wprowadzając w błąd poprzez zatajenie okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko-ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do używania innemu podmiotowi gospodarczemu na terenie Iraku, a także wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie w imieniu reprezentowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zobowiązania wywiązania się z zawartych umów leasingu, doprowadził spółkę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia w dniu 27 sierpnia 2014r. mieniem znacznej wartości w kwocie 562.479,00 zł w wyniku zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o nr (...) dotyczących wyżej wskazanych maszyn budowlanych, działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W., to jest uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu **karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50,00 (pięćdziesiąt) złotych;**

2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r. - w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona na okres 4 (czterech) lat tytułem próby;**

3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r. - w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. (jako następcy prawnego pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W.) kwoty 516.008,06 (pięćset szesnaście tysięcy osiem złotych sześć groszy) zł;

4. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty procesu, tj. w kwocie 398,83 zł oraz wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 2.300,00 (dwa tysiące trzysta) zł.

/-/ Dorota Biernikowicz

(...)			
Uzasadnienie wyroku z dnia 22.09.2021r.	Sygnatura akt	III K 177/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w			

częściach 3 - 8 formularza.				
USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
L.p.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	T. P. (1)	Czyn wskazany w pkt.1 części rozstrzygającej wyroku	W dniu 12 sierpnia 2014r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. (jako finansującym - obecnie (...) S.A. z siedzibą w Ł.), a spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (jako korzystającym), reprezentowaną przez Prezesa Zarządu T. P. (1), doszło do zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o numerach (...) na okres 48 miesięcy. Przedmiotem każdej z umów była koparko - ładowarka (...) 3 (...) rok produkcji 2014 o wartości początkowej 330.870 zł. Dostawcą obu pojazdów była firma (...) (zakup na podstawie faktur	- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 344-347 oraz złożone na rozprawie 13.09.2021r. - zeznania świadków: S. K. k. 82-87, 125-126 (ujawnione na rozprawie 13.09.2021r.) - częściowo zeznania świadka J. K. k. 208 oraz złożone na rozprawie 13.09.2021r. dokumenty: - dokumentacja przedłożona przez pokrzywdzone-go dotycząca umów leasingowych (k. 1 - 80, 129-138),

<p>z 20.08.2014r.). Płatność okresowych opłat leasingowych miała następować co miesiąc, jednak korzystający z leasingów dokonał zapłaty tylko po trzy płatności za każdą z umów. Płatności w związku z umową nr (...) następowały w dniach: 29 września 2014r. (7.780.43 zł), 8 grudnia 2014r. (7.754,94 zł) i 23 lutego 2015r. (k.7.700.10 zł), a w związku z umową nr (...) następowały w dniach: 1 października 2014r. (7.780,43 zł), 8 grudnia 2014r. (7.754,94 zł) i 23 lutego 2015r. (7.700,10 zł). Z uwagi na zwłokę w płatnościach (...) S.A. wypowiedziało umowy leasingu w dniu 12 stycznia 2015r. oraz wezwało spółkę (...) sp. z o.o. do zwrotu wyleasingowanego sprzętu w terminie do 19 stycznia 2015r. (wypowiedzenia umów zostały doręczone oskarżonemu 10.01.2015r.).</p> <p>Podczas rozmów prowadzonych przez windykatorka zatrudnionego przez pokrzywdzonego z</p>	<ul style="list-style-type: none"> - informacja z KRS (k. 219-229, 255-259), - informacja i dokumentacja przesłanej przez Naczelnika Pierwszego (...) Urzędu Skarbowego w P. (k. 147 – 149, 266-305), - informacja z banków (k. 335-339, 349-352) - informacja przesłanej przez pełnomocnika pokrzywdzonego z potwierdzeniami przelewów - k. 312-314 - pisma k. 309 - dane z ZUS dot. T. P. k.322, 316-317 - dane z ZUS dot. (...) sp. z o.o. k.335-339 - informacja od pełnomocnika pokrzywdzonego k.361, 423-424 - tłumaczenie dokumentów z k.77-79 dot. umowy z 1.08.2014r. między P., a W. (...) (...) sp. z o.o. oraz dokumentu CMR k.378-381
---	--

T. P. (1), reprezentującym (...) sp. z o.o., początkowo wyrażał on chęć zwrotu maszyn, deklarując zwrot koparek własnym transportem do 14.04.2015r., a dopiero w późniejszym terminie przyznał, że maszyny zostały wywiezione do Iraku, że „podnajął” je firmie wykonującej usługi w Iraku, na dowód czego przedłożył skan dokumentów w postaci umowy z firmą (...) Ltd i dokumenty wywozowe (...). Z tych dokumentów wynika, że 4 września 2014r., a zatem zaraz po odbiorze sprzętu, koparki zostały wywiezione z Polski przez tureckiego przewoźnika.	- dokumenty przedłożone przez obrońcę k. 437-439 - kopia aktu notarialnego, operatu szacunkowego k. 446-466, 475-488
Oskarżony tym samym wprowadził w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. poprzez zatajenie okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko - ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do używania innemu	

podmiotowi
gospodarczemu na
terenie Iraku, zrobił
to świadomie, skoro
już 1 sierpnia
2014r., czyli jeszcze
przed zawarciem
umów leasingu,
podpisał umowę na
wywiezienie tych
koparko –
ładowarek do Iraku.
Natomiast jeszcze
przed zawarciem
umów leasingowych,
oskarżony
przedstawił
leasingodawcy
umowę z dnia 2 maja
2014r. na wykonanie
robót budowlanych
ze spółką (...) Sp.
z o.o., co miało
na celu uzyskanie
pozytywnej decyzji
leasingowej na
finansowanie
przedmiotowych
koparko –
ładowarek, gdy
tymczasem
oskarżony zamierzał
wywieźć te maszyny
do Iraku i dlatego nie
informował o tym
leasingodawcy.

Natomiast zgodnie z
art. 3 § 2 pkt 5 umów
leasingu oddanie
przedmiotów
leasingu do
używania osobie
trzeciej wymagało
zgody finansującego.
Tymczasem T. P.
(1) oddał maszyny
firmie (...) sp. z
o.o. do użytkowania
w Iraku, informując

pokrzywdzonego o tym dopiero podczas postępowania windykacyjnego i tym samym uniemożliwiając odzyskanie sprzętu.

Do chwili obecnej pokrzywdzony nie odzyskał koparko - ładowarek, brak informacji gdzie znajdują się maszyny, a spółka (...) sp. z o.o. nie dokonała dalszych płatności tytułem spłaty leasingów.

Oskarżony poza tym, wprowadził w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie w imieniu reprezentowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zobowiązania wywiązania się z zawartych umów leasingu, czym doprowadził spółkę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia w dniu 27 sierpnia 2014r. mieniem znacznej wartości w kwocie 562.479,00 zł w wyniku zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o nr (...) dotyczących wyżej wskazanych

maszyn
budowlanych.

Sytuacja finansowa reprezentowanego przez oskarżonego podmiotu gospodarczego, przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r., wskazuje, że oskarżony nie miał zamiaru w imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wywiązać się z zawartych umów leasingu.

T. P. (1) w celu podpisania przedmiotowych umów leasingu i przedstawienia korzystnej sytuacji finansowej reprezentowanej przez siebie spółki, istotnej dla zawarcia tych umów, przedłożył bowiem rachunek zysków i strat na dzień 30 czerwca 2014r., z którego wynikało m.in, że przychody netto spółki wyniosły 4.924.062,71 zł, a zysk netto - 71.661,49 zł. Natomiast z uzyskanej od Naczelnika Pierwszego (...)

Urzędu Skarbowego w P. informacji, opartej na złożonej przez przedmiotową spółkę deklaracji i sprawozdaniu finansowym za 2014r. wynika, że przychody netto za cały 2014r. wyniosły tylko 209.560,86 zł i odnotowano stratę w wysokości 36.230,76 zł. Również historia rachunków bankowych spółki wskazuje na bardzo niskie przepływy finansowe.

Oskarżony zatem, działając w opisany wyżej sposób, w dniu 12 sierpnia 2014r., w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, reprezentując jako prezes zarządu spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do sytuacji finansowej reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r. oraz wprowadzając w błąd poprzez

zatajenie okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko - ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do użytkowania innemu podmiotowi gospodarczemu na terenie Iraku, a także wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie w imieniu reprezentowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zobowiązania wywiązania się z zawartych umów leasingu, doprowadził spółkę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia w dniu 27 sierpnia 2014r. mieniem znacznej wartości w kwocie 562.479,00 zł w wyniku zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o nr (...) dotyczących wyżej wskazanych maszyn budowlanych, działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W..

Oskarżony w ten sposób wyrządził w mieniu pokrzywdzonego

(...) S.A. z siedzibą w Ł. (jako następcy prawnego pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W.) szkodę w wysokości 516.008,06 zł (pięćset szesnaście tysięcy osiem złotych sześć groszy), na którą składa się wartość mienia będącego przedmiotem dwóch umów leasingowych, tj. 562.479 zł (281.239,50 zł x 2) pomniejszona o dokonane przez T. P. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. wpłaty tytułem rat leasingowych (po 3 uiszczone raty na poczet każdej z dwóch umów, tj. łącznie 23.235,47), przy czym tak wyliczona szkoda uwzględnia już tzw. opłaty wstępne (opłaty administracyjne, zaliczkę) wpłacone przez T. P. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. bezpośrednio na rzecz dostawcy leasingowanego sprzętu wysokości 49.630,50 zł za każdą z dwóch umów. Pokrzywdzony zapłacił bowiem dostawcy sprzętu będącego przedmiotem umów zawartych z firmą oskarżonego wartość

			<p>początkową koparko – ładowarek pomniejszoną już o wstępną opłatę leasingową, którą miał jako zaliczkę wpłacić dostawcy – sprzedawcy (firmie (...)) sam oskarżony. Te wstępne opłaty leasingowe zapłacone przez oskarżonego odnośnie każdej z umów wynosiły 49.630,50 zł (10.760 zł opłata administracyjna + 29.590,00 zł wstępna opłata leasingowa). Pokrzywdzony zatem zapłacił dostawcy za każdą z maszyn kwotę z faktury, tj. 330,870 zł pomniejszoną o wpłatę własną oskarżonego w wysokości 49.630,50 zł.</p>	
	T. P. (1)		Oskarżony nie był karany za przestępstwa.	dokumenty: - Informacja z K. – k. 355
	T. P. (1)		T. P. (1) s. R. i B. z d. G., urodził się w dniu (...) w P., ma wykształcenie średnie, z zawodu kucharz, żonaty, ojciec dwojga dorosłych dzieci, które posiada na swoim utrzymaniu, utrzymujący się z pracy dorywczej	dokumenty: - notatka urzędowa i dokumenty dotyczące sytuacji majątkowej oskarżonego – k. 362- 374 - kwestionariusz wywiadu

			<p>w Niemczech jako dekarz i uzyskujący z tytułu 2000-2200 EURO dochodu miesięcznie.</p> <p>Oskarżony jest współwłaścicielem mieszkania o pow. 79 m².</p>	<p>środowiskowego –k. 435-436</p>
--	--	--	--	-----------------------------------

Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	T. P. (1)	Czyn wskazany w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	<p>W zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak było podstaw do przyjęcia, że oskarżony – jak twierdził – nie działał z zamiarem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem leasingodawcy w momencie zawierania umów leasingowych i że nie zamierzał:</p> <p>-wprowadzić w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do sytuacji finansowej reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>k. 344-347 oraz złożone na rozprawie 13.09.2021r.</p>

			<p>poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r.</p> <p>- wprowadzić w błąd poprzez zatajenie okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko - ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do używania innemu podmiotowi gospodarczemu na terenie Iraku,</p> <p>- wprowadzić w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie w imieniu reprezentowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zobowiązania wywiązania się z zawartych umów leasingu.</p>	
	T. P. (1)	Czyn wskazany w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku	<p>W zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak było podstaw do przyjęcia, że – jak twierdził oskarżony – koparko – ładowarki uległy zniszczeniu w wyniku działań wojennych na terenie Iraku,</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego k. 344-347 oraz złożone na rozprawie 13.09.2021r.</p>

			zwłaszcza, że w tym zakresie wersja oskarżonego sprzeczna jest z zeznaniami świadka J. K..	
	T. P. (1)	Czyn wskazany w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku	W toku niniejszego postępowania nie znalazła potwierdzenia relacja świadka J. K., że koparko – ładowarki należące do pokrzywdzonego, a przekazane w ramach leasingu operacyjnego oskarżonemu jako prezesowi zarządu (...) sp. z o.o., były wykorzystywane do prac budowlanych na terenie Iraku na podstawie umowy podwykonawstwa.	zeznania świadka J. K. k. 208 oraz złożone na rozprawie 13.09.2021r.
OCena DOWOdów				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać odnosząc się do faktu z pkt 1.1	L.p.	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
1.1.1.		częściowo wyjaśnienia oskarżonego (dowód wiarygodny częściowo)	Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił jedynie częściowo wyjaśnienia oskarżonego, a mianowicie w części, w jakiej były one bezsporne, bo	

korespondowały ze zgromadzonymi w aktach sprawy dokumentami.

Dotyczy to wyjaśnień oskarżonego odnośnie samego faktu zawarcia dwóch umów leasingowych dotyczących maszyn opisanych w wyroku, treści tych umów, warunków ich zawarcia, przedłożenia celem zawarcia tych umów dokumentacji dotyczącej sytuacji finansowej reprezentowanego przez oskarżonego podmiotu gospodarczego, w tym przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r., podobnie jak zasługiwały na podzielenie wyjaśnienia oskarżonego odnośnie płatności dokonanych tytułem opłaty wstępnej, a także uregulowanych następnie przez oskarżonego w imieniu leasingobiorcy trzech rat leasingowych na poczet każdej z umów. Te

		<p>wyjaśnienia jako zbieżne z innymi dowodami, w szczególności dokumentacją zgromadzoną w aktach i zeznaniach świadka S. K., Sąd podzielił, nie znajdując podstaw do ich podważenia.</p> <p>Sąd podzielił także jako bezsporne wyjaśnienia oskarżonego dotyczące jego sytuacji osobistej, rodzinnej, materialnej, majątkowej – w zakresie w jakim zbieżne są z wywiadem środowiskowym przeprowadzonym w miejscu zamieszkania oskarżonego przez zawodowego kuratora sądowego oraz innymi dokumentami urzędowego pochodzenia.</p>	
1.1.1.	zeznania świadka S. K.	Zeznania złożone przez świadka były spójne, logiczne i rzeczowe, nie były podważane przez żadną ze stron niniejszego postępowania, jak również znalazły swoje odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji	

		<p>dotyczącej dwóch umów leasingu operacyjnego. Świadek szczegółowo opisał okoliczności zawarcia umów leasingowych pomiędzy leasingodawcą, a oskarżonym reprezentującym leasingobiorcę, warunki tych umów. Nadto opisał czynności windykacyjne prowadzone wobec leasingobiorcy po wypowiedzeniu umów, podkreślając, że wywiezienie maszyn do Iraku odbyło się bez wiedzy i zgody leasingobiorcy, czyli właściciela tych maszyn. Świadek opisał również swoje kontakty w toku czynności windykacyjnych z oskarżonym, a z których wynika, że T. P. (1) wprowadził w błąd pracowników pokrzywdzonego w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci koparko – ładowarek, działając tym samym w celu osiągnięcia korzyści majątkowe.</p>	
1.1.1	Częściowo zeznania świadka J. K.	Zeznania świadka jedynie częściowo	

	(dowód wiarygodny częściowo)	zasługiwały na podzielenie, a mianowicie w zakresie w jakim zbieżne są z innymi dowodami, w szczególności dokumentami dotyczącymi umowy pomiędzy spółką reprezentowaną przez oskarżonego, a (...) na wydzierżawienie maszyn do prac w Iraku i ich przewiezieniu. Nie zasługują natomiast na podzielenie zeznania świadka w pozostałym zakresie, odnośnie losów przedmiotowych maszyn, ponieważ brak wiarygodnych informacji odnośnie tego, co w rzeczywistości stało się z tymi maszynami, a sam świadek składał na ten temat sprzeczne wewnętrznie i wymijające zeznania, które także sprzeczne były z wersją oskarżonego odnośnie tego, co ostatecznie stało się z tymi maszynami i gdzie obecnie znajdują się.	
1.1.2 1.1.3	Dokumenty wymienione wyżej w części 1.1	Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił także zebrane w sprawie, a ujawnione na rozprawie w trybie	

art. 393 § 1 – 3
k.p.k. i art. 394 § 2
k.p.k. oraz art. 405
k.p.k. dokumenty.
Sąd uznał je za
wiarygodny materiał
dowodowy,
albowiem żadna
ze stron nie
kwestionowała ich
autentyczności, ani
prawdziwości
informacji w nich
zawartych, a i
Sąd nie znalazł
jakichkolwiek
podstaw, by
zakwestionować je z
urzędu. Przechodząc
do oceny zebranych
w sprawie
dokumentów
wskazać należy,
że w aktach
niniejszej sprawy
zgromadzono szereg
dokumentów,
wskazanych obok.
Dokumenty te
można podzielić na
te, które wytworzone
zostały w toku
przeprowadzonych
w sprawie czynności
procesowych, a
za zadanie miały
dokumentowanie
ich przebiegu (np.
protokoły), czy też
dokumenty
pochodzące od
różnych instytucji.
Odnosząc się do
pierwszej grupy
dowodów wskazać
należy, że
dokumentują one
czynności
procesowe,
przeprowadzone

przez właściwe organy w ramach swoich kompetencji i zgodnie z obowiązującymi przepisami i brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Również dowody, które - na żądanie policji, prokuratora bądź sądu - zostały nadesłane przez odpowiednie instytucje uznano za wiarygodne, zwłaszcza, iż żadna ze stron procesu ich nie kwestionowała.

Kwestionowane w toku niniejszego postępowania nie były również dokumenty prywatne, przedłożone przez strony, wobec czego stanowiły one podstawę ustalenia stanu faktycznego.

1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
1.2.1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego (dowód niewiarygodny częściowo)	<p>Nie zasługiwały na podzielenie jako niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, że nie działał z zamiarem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem leasingodawcy w momencie zawierania umów leasingowych i że nie zamierzał wprowadzić w błąd leasingodawcy reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze półrocze 2014r.</p> <p>Jako nieprawdziwe Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania sądowego, w których starał się przekonać Sąd, iż nie chciał oszukać leasingodawcy, a nierzetelne dokumenty dotyczące sytuacji finansowej jego</p>	

firmy przedłożone w celu zawarcia umów leasingu wynikały z tego, że zakładał on wzrost przychodów na skutek nabycia tych maszyn i wykorzystania ich do pracy w Iraku.

Nie zasługują na podzielenie jako niewiarygodne, nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego wyjaśnienia oskarżonego, że „miałem szczerą intencję, chciałem, żeby moja firma zarabiała. Nie miałem intencji, żeby to było z jakąkolwiek szkodą dla Raiffeisen”.

Zdaniem Sądu takie wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie jego linię obrony i zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej za oszustwo. Tłumaczenia oskarżonego, że wysłał wyleasingowane maszyny do Iraku w ramach kontraktu z firmą (...), aby zachować płynność finansową swojej firmy i tym samym

wywiązać się z
płatności z tytułu
umów leasingowych,
są niewiarygodne,
zwłaszcza, że przeczy
im pozostały
zebrany w sprawie
materiał dowodowy.

Dokumenty
zgromadzone w
aktach sprawy, w
szczególności
dotyczące wynajęcia
przedmiotowych
maszyn firmie (...)
i wyekspediowania
ich do Iraku bez
wiedzy i zgody
leasingodawcy,
niezgodnie z
umowami
leasingowymi,
wbrew
twierdzeniom
oskarżonego
świadczą o działaniu
przez niego od
początku z
zamiarem oszukania
leasingodawcy.

Nie zasługują na
podzielenie jako
sprzeczne z
zeznaniem świadka
J. K. wyjaśnienia
oskarżonego, że w
Iraku w wyniku
działań wojennych
doszło do
całkowitego
zniszczenia dwóch
koparek, co miał
mu przekazać J.
K.. Świadek J. K.
zaprzeczył bowiem
na rozprawie, aby
posiadał w tym
zakresie

		jakikolwiek informacje.	
1.2.3.	częściowo zeznania świadka K. (dowód niewiarygodny częściowo)	Nie zasługują na podzielenie zeznania świadka odnośnie losów przedmiotowych maszyn, ponieważ brak wiarygodnych informacji odnośnie tego, co w rzeczywistości stało się z tymi maszynami, a sam świadek składał na ten temat sprzeczne wewnętrznie i wymijające zeznania, które także sprzeczne były z wersją oskarżonego odnośnie tego, co ostatecznie stało się z tymi maszynami i gdzie obecnie znajdują się.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Czyn wskazany w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku	T. P. (1)

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.</p>	
<p>Okoliczności zaistniałego czynu, zarzuconego oskarżonemu w akcie oskarżenia, a także wnioski wynikające z przeprowadzonego postępowania dowodowego, doprowadziły Sąd do uzasadnionego przekonania, że wina oskarżonego T. P. (1) nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, została w pełni wykazana i polega na tym, że:</p> <ul style="list-style-type: none">- w dniu 12 sierpnia 2014r., w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, reprezentując jako prezes zarządu spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. i wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do sytuacji finansowej reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego poprzez przedłożenie nierzetelnego, w tym zawyżającego obroty i zysk spółki, rachunku zysków i strat za pierwsze	

półrocze 2014r. oraz wprowadzając w błąd poprzez zatajenie okoliczności, że będące przedmiotem leasingu dwie koparko - ładowarki (...) 3 (...) mają zostać oddane do używania innemu podmiotowi gospodarczemu na terenie Iraku, a także wprowadzając w błąd przedstawicieli spółki (...) S.A. z siedzibą w W. co do zamiaru wywiązania się z przyjętego na siebie w imieniu reprezentowanej spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. zobowiązania wywiązania się z zawartych umów leasingu, doprowadził spółkę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia w dniu 27 sierpnia 2014r. mieniem znacznej wartości w kwocie 562.479,00 zł w wyniku zawarcia dwóch umów leasingu operacyjnego o nr (...) dotyczących wyżej wskazanych maszyn budowlanych, działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

co wyczerpuje znamiona przestępstwa z **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.**

W związku z przyjętą kwalifikacją przypisanego oskarżonemu w wyroku czynu poczynić należy w pierwszej kolejności rozważania na temat znamion zarzuconego i przypisanego T. P. (1) przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Penalizowane w art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Zachowanie sprawcy polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia. Z

powyższego wyniku,
że przestępstwo
opisane w art.
286 § 1 k.k.
jest przestępstwem
materialnym,
którego skutkiem
jest niekorzystne
rozporządzenie
mieniem, przy czym
nie jest koniecznym
osiągnięcie przez
sprawcę korzyści
majątkowej z
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem.

Wprowadzenie w
błąd należy
rozumieć natomiast
jako zachowanie
prowadzące do
wywołania
(powstania) u danej
osoby błędu, a
więc fałszywego
odzwierciedlenia
rzeczywistości w
świadomości tej
osoby, przy czym
przed podjęciem
działania przez
sprawcę,
pokrzywdzony nie
ma błędnego
wyobrażenia o
rzeczywistości.

Nieprawidłowe
odzwierciedlenie
rzeczywistości w
świadomości
rozporządzającego
mieniem ma być
więc rezultatem
postępowania
sprawcy. Ustawa
nie zawiera przy
tym jakichkolwiek
ograniczeń, co do
sposobów w wyniku

zastosowania,
których następuje
wprowadzenie w
błąd, jednocześnie
nie jest wymagane,
by sprawca
podejmował
szczególne
czynności polegające
na działaniu
podstępny,
istotnym jest
bowiem tylko to,
by sposób ten
miał wywołać w
konkretnym
podmiocie
wyobrażenia o stanie
rzeczy, który nie
odpowiada
prawdzie.
Wykładnia
znamienia
„niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem” obejmuje
zarówno sytuację,
w której powstały
rzeczywiste
uszczerbki w mieniu
poszkodowanego
(damnum
emergens), jak i
spodziewane, a
utracone w wyniku
zachowania sprawcy
prowadzącego do
niekorzystnego
rozporządzenia,
korzyści (lucrum
cessans), co w
efekcie oznacza
generalnie
pogorszenie sytuacji
majątkowej
rozporządzającego
(wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
5 stycznia 2006
r., sygn. akt III

KK 198/05). Tym samym, w chwili rozporządzenia mieniem powstanie szkody nie jest wcale warunkiem koniecznym do przyjęcia, że to rozporządzenie było niekorzystne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r., sygn. akt V KKN 267/00). Ponadto w wykładni ustawowego znamienia „niekorzystności” rozporządzenia, jako skutku przestępstwa oszustwa istotne znaczenie ma to, że droga „pochodu” przestępstwa oszustwa kończy się z chwilą dokonania przez pokrzywdzonego rozporządzenia takim mieniem i dlatego też korzystność czy też niekorzystność owego rozporządzenia należy oceniać tylko z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzania mieniem, a nie tych, które następują później (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r., sygn. akt V KKN 267/00). Od strony podmiotowej przestępstwo oszustwa jest

przestępstwem
umyślnym
kierunkowym,
ponieważ przepis
wymaga, by sprawca
działał „w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej”.
Przypisując sprawcy
popelnienie
przestępstwa
określonego w art.
286 § 1 k.k. wykazać
zatem należy, że
obejmował on swoją
świadomością i
zamiarem
bezpośrednim
(kierunkowym) nie
tylko to, że
wprowadza w błąd
inną osobę
(względnie
wyzyskuje błąd),
ale także i to,
że doprowadza ją
w ten sposób
do niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem i
jednocześnie chce
wypełnienia tych
znamion.

Z kolei przepis art.
294 § 1 k.k. stanowi
o obostrzeniu
odpowiedzialności
danego sprawcy, a
mianowicie osoba,
która dopuszcza
się przestępstwa
określonego m.in. w
art. 286 § 1 k.k. w
stosunku do mienia
znacznej wartości –
podlega obostrzonej
odpowiedzialności
karnej (od roku do
10 lat pozbawienia

wolności), przy czym
zgodnie z
brzmieniem art.
115 § 5 k.k.
mieniem znacznej
wartości jest mienie,
którego wartość w
czasie popełnienia
czynu zabronionego
przekracza 200.000
złotych.

Przenosząc
powyższe
rozważania na grunt
niniejszej sprawy
stwierdzić należy,
iż zebrany materiał
dowodowy
wskazuje, iż
oskarżony dopuścił
się oszustwa na
szkodę spółki (...) SA
z/s w W., gdyż zataił,
że wyleasingowane
maszyny zostaną
oddane innemu
podmiotowi do
używania i to na
terenie Iraku oraz
przedłożył celem
zawarcia umów
leasingu
dokumenty, z
których wynikało,
że spółka, którą
zarządzał osiąga
wysokie obroty i
zysk, podczas gdy
tak w istocie nie
było. T. P. (1)
jako prezes zarządu
i jedyny właściciel
(...) Sp. z o.o.
realizował wszystkie
sprawy związane
z zawarciem i
realizacją umów
leasingu w imieniu
spółki. Całokształt

zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności zeznania świadka S. K., dokumentacja przedłożona przez pokrzywdzonego, wskazują, że T. P. (1) celowo wprowadził w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z uregulowania wszystkich opłat wynikających z zawartych umów leasingu. Na taki zamiar po stronie oskarżonego wskazują składane w toku procedury zawierania umów leasingu zamówienia i kontrakty, które miały uwiarygadniać jego działalność na terenie kraju, a co za tym idzie, że będzie osiągał z tego tytułu przychody, które bez problemu pozwolą mu wywiązać się z płatności leasingowych. Powyższe miało na celu uzyskanie pozytywnej decyzji leasingowej na finansowanie przedmiotowych koparko – ładowarek, tymczasem już w trakcie procedury załatwiania leasingu, bo 1 sierpnia 2014r. oskarżony zawarł kontrakt z firmą (...) z siedzibą w Iraku,

której przedstawiciel
zapropozował
oskarżonemu
wykorzystanie
wyleasingowanych
maszyn do prac
na terenie Iraku.
Zdaniem Sądu
okoliczności
przytoczone
wskazują na to,
że oskarżony zawarł
umowę leasingu
właśnie po to,
aby przedmiotowe
koparko – ładowarki
wynająć albo w inny
sposób wykorzystać
bez wiedzy
leasingodawcy, czyli
właściciela tych
maszyn, dlatego
zataił ten fakt przed
pokrzywdzonym.
Zważyć jednocześnie
należy, iż w
toku postępowania
nie ustalono ponad
wszelką wątpliwość,
że rzeczywiście
maszyny te zostały
przekazane do
użytkowania firmie
(...) na terenie Iraku,
świadek J. K. składał
bowiem w tym
zakresie sprzeczne i
wymijające
zeznania. Nie można
bowiem wykluczyć,
że oskarżony w inny
sposób rozporządził
tymi maszynami,
działając tym samym
na szkodę ich
właściciela czyli
pokrzywdzonego
(...) S.A. z siedzibą
w Ł. (jako
następcy prawnego

pokrzywdzonego
(...) S.A. z siedzibą
w W.). Faktem
bezspornie
ustalonym jest
bowiem to, że
pokrzywdzony nie
odzyskał tych
maszyn, a nie
ustalono również,
gdzie obecnie się
znajdują. O
działaniu w celu
doprowadzenia
pokrzywdzonego do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem przez
oskarżonego
świadczą także
przywoływane wyżej
okoliczności
towarzyszące
zawarcie umów
leasingu, a
mianowicie
przedłożenie
pokrzywdzonemu
nierzetelnych
spreparowanych na
potrzeby uzyskania
pozytywnej decyzji
leasingowej
dokumentów
dotyczących sytuacji
finansowej (...) sp.
z o.o., co
również w ocenie
Sądu świadczy o
tym, że oskarżony
zawierając umowy
leasingu nie miał
zamiaru wywiązać
się z nich. Również
fakt uiszczenia tzw.
opłat wstępnych, czy
zapłaty pierwszych
rat leasingowych
nie oznacza, że
oskarżonemu nie

towarzyszył od
początku zamiaru
oszukania
pokrzywdzonego w
opisany wyżej
sposób, wszak te
opłat wstępne były
niezbędne w ogóle
do uruchomienia
leasingu. Wreszcie
zachowanie
oskarżonego już
po wypowiedzeniu
umów leasingu
również potwierdza,
że oskarżony działał
od początku z
zamiarem oszukania
pokrzywdzonego. W
toku postępowania
windykacyjnego
oskarżony składał
bowiem sprzeczne
deklaracje odnośnie
miejsca
przechowywania
maszyn, odnośnie
ich zwrotu, czy
głosłowne
deklaracje odnośnie
spłaty rat leasingu.
Takie zachowanie
oskarżonego
zdaniem Sądu
potwierdza, że już w
momencie
zawierania umów
leasingu oskarżony
miał zamiar nie
wywiązać się z
zaciągniętych
zobowiązań wobec
pokrzywdzonego.
Czynu tego zatem
oskarżony dopuścił
się umyślnie, w
zamiarze
bezpośrednim
kierunkowym, bo
w celu osiągnięcia

korzyści
majątkowej.

Mając na uwadze wysokość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu w wyniku doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stwierdzić należy także, że oskarżony dopuścił się oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości, dlatego przyjęta przez Sąd kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. jest w pełni zasadna.

Jednocześnie zaznaczyć należy, iż Sąd podzielił w całości kwalifikację czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, zgadzając się jednocześnie z poglądem wyrażonym w doktrynie i orzecznictwie, że leasing nie został wprost wymieniony w przepisie art. 297 § 1 k.k., ani też nie mieści się w żadnej kategorii instrumentów w nim wymienionych (por. wyrok Sądu

Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 kwietnia 2017r. II AKA 10/17, legalis nr 1636881, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 7 lipca 2016r. II AKA 168/16, legalis nr 1532812), dlatego brak podstaw do uzupełniania kwalifikacji czynu przypisanego w wyroku oskarżonemu o art. 297 § 1 k.k., mimo przedłożenia przez oskarżonego leasingodawcy nierzetelnych dokumentów finansowych w celu zawarcia umów leasingu.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynu przypisanego oskarżonemu nie przesądzało jeszcze o jego winie, a dopiero ją warunkowało (vide: J. Z., „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonemu, tj. ukończenie przez niego

odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania jemu winy (okoliczności wyłączających winę). Oceniając stopień winy oskarżonego wskazać należy, że nie zachodziły w stosunku do niego jakiegokolwiek szczególne okoliczności wyłączające czy ograniczające winę. W szczególności nie był on w chwili czynu niepoczytalny, ani też jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie była ograniczona w sposób prawnie relewantny.

1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane

z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
T. P. (1)	1	1	<p>Miarkując z kolei okoliczności dotyczące wymiaru kary wobec oskarżonego Sąd zważył, że podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest zgodnie z art. 53 k.k. przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu, a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Uznając zatem winę oskarżonego w zakresie</p>	

przypisanego mu w wyroku czynu za wykazaną, Sąd przystąpił do wymierzenia oskarżonemu odpowiedniej i sprawiedliwej kary, adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste oskarżonego. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a Sąd, wymierzając karę oskarżonemu, miał na uwadze także zasady prewencji ogólnej. Jednocześnie Sąd baczył jednak, by kara wymierzona oskarżonemu uwzględniała sposób jego zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa oraz możliwość ich

naprawienia w przyszłości. Ponadto Sąd, wymierzając karę – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Jednocześnie pamiętać też należy, że wymierzona kara nie może być zbyt dolegliwą. Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., miał na uwadze tak okoliczności obciążające, jak i łagodzące dotyczące oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające uwzględniono:

- rozmiar spowodowanej szkody, która nie została naprawiona
- znaczny stopień szkodliwości społecznej jego czynu, a przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu wzięto pod uwagę

rodzaj i charakter
naruszonego dobra,
rozmiary
wyrządzonej szkody
oraz sposób i
okoliczności
popelnienia czynu,

- rodzaj i charakter
naruszonego dobra
chronionego
prawem, jakim jest
mienie

- brak skruchy,
żalu, nie podjęcie
jakichkolwiek
działań, aby
naprawić szkodę.

Jako okoliczności
łagodzące
uwzględniono:

- dotychczasową
niekaralność
oskarżonego za
przestępstwa,

- prowadzenie
ustabilizowanego
trybu życia,

- incydentalny
charakter czynu
zabronionego
popelnionego przez
oskarżonego, który
prowadzi
ustabilizowane,
spokojne życie,

Jak wynika z art. 53
§ 2 k.k. wymierzając
karę należy wziąć
także pod uwagę
właściwości i
warunki osobiste
sprawcy.

Sąd miał na uwadze,
że sankcja karna

za zarzucany T. P. (1) czyn zabroniony wynosi od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności (art. 294 § 1 k.k.)

Skład orzekający w niniejszej sprawie nie miał wątpliwości, że przestępstwo popełnione przez T. P. (1) miało incydentalny charakter w jego życiu, którego dotychczasowy przebieg był nienaganny.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa, należyce uwzględniającą wskazane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, a zarazem nie przekraczającą stopnia winy oskarżonego, będzie wymierzona mu na podstawie art. 294 § 1 k.k. **kara 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** i na podstawie art. 33 § 2 k.k. **kara grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek**

			<p>dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych.</p> <p>Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara za przypisane mu przestępstwo będzie karą adekwatną do stopnia winy i stopnia szkodliwości społecznej czynu przez niego popełnionego, stanowić będzie sprawiedliwą odpłatę za popełnione przestępstwo, a jednocześnie umożliwi mu refleksję nad powagą i skutkami jego zachowania. Jednocześnie wymiar kary grzywny odpowiada wymogom z art. 33 § 1 i 3 k.k., mając na uwadze sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
T. P. (1)	1,2	1	<p>Uwzględniając istniejące co do oskarżonego okoliczności łagodzące, a przede wszystkim jego wcześniejszą niekaralność za przestępstwa i</p>

dotychczasowy
ustabilizowany tryb
życia, Sąd uznał,
że istnieje co do
niego podstawa dla
przyjęcia
zdecydowanie
pozytywnej
prognozy
kryminologicznej, iż
mimo braku
wykonania
wymierzonej mu
kary pozbawienia
wolności, będzie on
przestrzegał
obowiązującego
porządku prawnego,
a w szczególności
nie popełni żadnego
nowego
przestępstwa,
zawieszając dlatego
na podstawie art. 69
§ 1 i § 2 k.k. oraz
art. 70 § 1 pkt 1
k.k. - w brzmieniu
obowiązującym do
30 czerwca 2015r.
- w zw. z art. 4
§ 1 k.k. wykonanie
orzeczonej wobec
oskarżonego kary
pozbawienia
wolności
warunkowo na okres
4 (czterech) lat
tytułem próby. Dla
weryfikacji tego
założenia Sąd
wyzначzył
oskarżonemu 4 -
letni okres próby,
uznając
jednocześnie, że
nie ma potrzeby
kontrolować
zachowania
oskarżonego w
okresie próby

			<p>poprzez dozór kuratora sądowego.</p> <p>Zaznaczyć należy, iż Sąd zastosował poprzez art. 4 § 1 k.k. przepisy obowiązujące w czasie popełnienia przestępstwa, gdyż są względniejsze dla sprawcy, chociażby z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy wymierzonej oskarżonemu.</p>
T. P. (1)	3	1	<p>Respektując słuszne interesy pokrzywdzonego, za celowe i konieczne Sąd uznał orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r. - w zw. z art. 4 § 1 k.k. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. (jako następcy prawnego pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w W.) kwoty 516.008,06 (pięćset szesnaście tysięcy</p>

		<p>osiem złotych sześć groszy) zł.</p> <p>Sąd nie orzekł naprawienia szkody w wysokości wskazanej we wniosku pokrzywdzonego k. 423-424, tj. w wysokości 562.479 zł (równowartość mienia będącego przedmiotem niekorzystnego rozporządzenia), a jedynie w wysokości wskazanej w pkt 3 wyroku, ponieważ – jak wyżej wskazano – należało uwzględnić dokonane przez T. P. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. wpłaty tytułem rat leasingowych (po 3 uiszczone raty tj. łącznie 23.235,47 zł na poczet każdej z dwóch umów).</p>
--	--	--

Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Wskazać oskarżonego	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.
6. Omówienie innych zagadnień			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
<p>1. Koszty procesu</p>			
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>T. P. (1)</p>	<p>4</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty procesu, tj. w kwocie 398,83 zł oraz wymierzono oskarżonemu opłatę w kwocie 2.300,00 (dwa tysiące trzysta) zł.</p> <p>Obciążenie oskarżonego w całości kosztami procesu było konieczne, ponieważ oskarżony jest osobą młodą, zdrową, ma możliwości zarobkowania i zgromadzenia środków na zapłatę tych kosztów bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i swojej rodziny.</p>	
<p>Podpis</p>			

P., dnia 19 października
2021r.

Sędzia Dorota
Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień i w systemie;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem proszę doręczyć wnioskodawcy;
3. Przedłożyć celem rozpoznania wniosku obrońcy o uchylenie zabezpieczenia majątkowego i wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o zasądzenie kosztów.

P., dnia 19.10. 2021r. Sędzia Dorota Biernikowicz